

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ἡ Βουλὴ διελύθη. Ὁ λαὸς ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως νὰ ἐκλέξῃ τοὺς Ἀντιπροσώπους αὐτοῦ τῆ 6ῃ Δεκεμβρίου 1915. Ἡ νέα Βουλὴ θὰ συνέλθῃ τῆ 11ῃ Ἰανουαρίου 1916.

Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ἠδύνατο ν' ἀποσοβῆθῃ; Αἱ διεθνεῖς περιστάσεις καὶ οἱ κύκλωθεν ἐγειρόμενοι κίνδυνοι ἐπιτρέπουσι τὴν ἐνέργειαν ἐκλογῶν; Δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη λύσις τῆς πολιτικῆς κρίσεως; Τί θὰ γίνῃ ἐὰν ὁ λαὸς ἐγκρίνῃ τὸ πολεμικὸν πρόγραμμα τοῦ κ. Βενιζέλου;

Ἄς ἀπαντήσωμεν ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐρωτήματος: Φρονοῦμεν ὅτι κατόπιν τῆς στάσεως ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πλειοψηφίας κ. Βενιζέλου ἀπέναντι τὸσον τοῦ Στέμματος ὅσον καὶ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Ζαΐμην Κυβερνήσεως, ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς κατέστη ἀναγκαῖον κακόν. Καὶ ὅταν λέγωμεν ἀναγκαῖον κακόν, ἐννοοῦμεν ὅτι δὲν εἶνε ἔργον εὐχερὲς ἢ ἐνέργεια ἐκλογῶν εἰς τοιαύτας περιστάσεις. Βουλὴ, ἐπιδοκιμάσασα, κατὰ πλειοψηφίαν, ἀσεβεῖς κατὰ τοῦ Στέμματος ὑπαιτιγμοὺς, νομίζομεν ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ζήσῃ ἐπὶ πλεόν. Ἐκτὸς δὲ τούτων ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Κυβερνήσεως ἐπέβαλλε αὐτῇ ἵνα τὸ ταχύτερον διακανονίσῃ τὴν θέσιν αὐτῆς ἀπέναντι τῆς Βουλῆς. Ἄλλ' οὔτε εἶνε ἠθικόν νὰ ὑφίσταται Κυβέρνησις Κράτους, καὶ δὴ εἰς περιστάσεις τελείως ἀνωμάλους, ἐλέφ τοῦ Α ἢ τοῦ Β ἀρχηγοῦ κόμματος ἢ πλειοψηφίας. Ἐπειτα δὲν ἦτο λίαν ἐπικίνδυνον ἐν ἡμέραις δεινῆς κρίσεως νὰ ἔχωμεν Κυβέρνησιν εἰρηνοφίλον καὶ Βουλὴν φιλοπόλεμον; Ἐξ ἄλλου αἱ συνεχεῖς ἀποσικιρτήσεις Βουλευτῶν ἐκ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, λόγῳ τοῦ πολεμικοῦ μένους τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν, ἢ διαμαρτυρία κατὰ τοῦ πολέμου τῆς πλειονότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἢ κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς οὐδετερότητος δράσις τοῦ πλείστου μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, καὶ πολλὰ ἄλλα διδόμενα δεικνύουσιν ὅτι ὁ πολὺς λαὸς ἐψήφισε κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς τὸν κ. Βενιζέλον χωρὶς ὅμως ἢ ψήφος αὐτοῦ νὰ εἶχε καὶ πολεμικὴν σημασίαν. Ἐπομένως ἔπρεπε νὰ κληθῇ ὁ λαὸς εἰς τὰς κάλπας, ἵνα σαφῶς πλεόν ἀποφανθῇ ἐὰν θέλῃ εἰρήνην ἢ πόλεμον. Ἄλλως πρὸς ἀποσώβησιν τοῦ πολέμου καὶ ἐφαρμογῆν τοῦ προγράμματος τῆς πολιτικῆς τοῦ Στέμματος δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη ὁδὸς εἰμῆ ἢ διάλυσις.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἐρωτήματος: Ἡκούσθησαν γοεραὶ αἱ κραυγαὶ τῶν γνωστῶν

πατριδοκαπήλων: «ἡ Πατρίς κινδυνεύει καὶ ὁμοῦ ἐστήθησαν κάλπαι», «τὸ τηλεβόλον κροτεῖ περίξ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ὁμοῦ ἐν Ἑλλάδι καταρτίζονται συνδυασμοί». Αἱ φράσεις εἶνε ὠραιαὶ ἀληθῶς, ρητορικαί, συγκινητικαί. Ἀλλὰ τίς πταίει διὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς; Τίς ἔρριψε τὴν Χώραν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς ἀγῶνας; Ἄς εἴμεθα εἰλικρινεῖς. Ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῆς πλειοψηφίας ὑπεχρέωνε τὸν παρεκτραπέντα βουλευτὴν Λαρίσης νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ὀλίστημα αὐτοῦ, ὅπερ ἐξεθετε τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ Ἑλλάς δὲν θὰ εὕρισκετο σήμερον εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν. Ἄλλ' ἔχι μόνον δὲν ἐγινε τοῦτο, πλὴν, κατὰ παράδοξον ὅλως τρόπον, τὸ σφάλμα ἀπεδόθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐνφ συγχρόνως, ἀπὸ σιοποῦ, ζήτημα προσωπικὸν κατέστη ζήτημα πολιτικόν, ὑπόθεσις ἐσωτερικῆς φύσεως, μετατρέπη εἰς ἐξωτερικὸν ζήτημα. Ἄλλως, ἀφοῦ ὁ κ. Βενιζέλος φρονεῖ ὅτι ὁ λαὸς ἐπεδοκίμασε καὶ ἐπιδοκιμάζει τὸ πολεμικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα, δὲν εἶνε οὔτε παράλογον οὔτε ἀνῆθικον ἐὰν ὁ λαὸς διὰ νέας αὐτοῦ ἀποφάσεως ἐκδηλώσῃ σαφῶς καὶ ὠρισμένως τὴν γνώμην αὐτοῦ. Καλὸν θὰ ἦτο βέβαια εἰς τοιαύτας περιστάσεις ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἔστρεφεν ἀλλαγῶν καὶ οὐχὶ εἰς τὰς κάλπας τὴν προσοχὴν αὐτοῦ. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἄλλως.

Δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη λύσις τῆς ἐκραγείσης πολιτικῆς κρίσεως; Βεβαίως ἔχι. Ὅτι ἄλλο ἔπραττεν ὁ Βασιλεὺς ἢ ἡ Κυβέρνησις θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον, τολμηρὸν, ἀντισυνταγματικόν. Οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι, προκειμένου περὶ δύο ἢ περισσοτέρων κακῶν, ἐκλέγουσι τὸ μικρότερον. Καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν τὸ μικρότερον κακόν ἦτο ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς. Ἐχουσιν οἱ φύλακες τὴν γνώσιν. Οἱ δὲ πατριῶται, εἴτε εἶνε εἰρηνοφίλοι εἴτε φιλοπόλεμοι, ἄς ἀντιμετωπίσωσι τὰς κάλπας χωρὶς φόβον καὶ χωρὶς πάθος. Ἀλλὰ πάντες ἄς ἔχωσιν ἐν νῆ ὅτι ἡ ἐνέργεια τῶν ἐκλογῶν δὲν θὰ χειροτερεύσῃ τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος. Πιθανὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς νὰ δημιουργήσῃ κινδύνους. Ἀλλὰ τοὺς κινδύνους τούτους ἄς ἀναμετρήσῃ ὁ λαὸς πρὸ τοῦ ρίψῃ εἰς τὰς κάλπας τὸ σφαιροῖδιόν του, τὸ ὅποιον αὐτὴν τὴν φορὰν θ' ἀποτελέσῃ ἢ τὴν δόξαν ἢ τὸν ὄλεθρον τῆς Πατρίδος.

Καὶ φθάνομεν εἰς τὸ τελευταῖον ἐρώτημα: Τί θὰ γίνῃ ἐὰν ὁ λαὸς ἐγκρίνῃ τὸ πολεμικὸν πρόγραμμα τοῦ κ. Βενιζέλου; Ἡ ἀπάντησις εἶνε εἰς ἄκρον δυσχερῆς. Βέβαια ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὴν γνώμην καὶ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ καὶ ρίψῃ καὶ Κράτος καὶ Ἔθνος

εἰς τὸν ὄλεθρον. Ἀλλὰ καὶ πολὺ πιθανὸν ὁ Ἄγαξ ν' ἀποδεχθῇ τὴν ψήφον τοῦ λαοῦ καὶ ἡ Ἑλλάς νὰ ριφθῇ εἰς τὸν ἄγριον τῶν λαῶν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς Τουρκίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας μὲ συμμάχους τοὺς συντετριμμένους Σέρβους καὶ τὴν ἀσθενῆ καὶ βραδυποροῦσαν βοήθειαν τῶν Συμμάχων. Πάντως ὁ Βασιλεὺς ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ τὸν Φεβρουάριον καὶ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ λήγοντος ἔτους. Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ νὰ σώσῃ καὶ τὴν Χώραν καὶ τὸ Ἔθνος καὶ κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν, τρίτην κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν.

Ἴδου ἡ σημασία τῆς ἐκλογῆς τῆς 6ης Δεκεμβρίου.

Η. Μ. Σ.

ΔΕΝ ΕΧΟΜΕΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΕΙΟΝ

Κατόπιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἀδιεξόδου, ὅπερ ἐδημιούργησεν εἰς τὸν Δῆμον πρὸ μακροῦ ἡ Κυβέρνησις, διὰ τῆς κατασχέσεως τῶν προσόδων του καὶ τῆς υποχρεώσεως αὐτοῦ εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν δαπάνης, δυνάμει Νόμου καταργηθέντος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος, καθ' ὃ ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις παρέχεται δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Κράτους, φυσικὸν ἦτο ὁ Δῆμος νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ἐπήρκει εἰς τὰς ἀπαραίτητους δαπάνας του πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινωνικοῦ αὐτοῦ, ἠναγκάσθη δὲ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων οἰκονομιῶν, νὰ διαγράψῃ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων του καὶ ἀρκετὰς ἀναγκαιοτάτας δαπάνας, ὡς τὰς ἀφορῶσας εἰς τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τοῦ ἀπολυμαντικοῦ κλιθάνου καὶ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τοῦ πυροσβεστικοῦ καὶ παρεκάλεσεν ἔκτοτε τὴν κυβέρνησιν νὰ ἀναλάβῃ αὐτῇ, ἰδίᾳ δαπάνῃ, τὴν συντήρησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν, ἐπὶ ἰδίῳ ὠφέλει τοῦ ἀπολυμαντικοῦ κλιθάνου καὶ νὰ συστήσῃ ἐνταῦθα πυροσβεστικὸν σταθμὸν, οὗ τὰ ὄργανα, σκευή, ἀντλίας, σωλῆνας καὶ λοιπὰ, ἀνελάμβανε νὰ προμηθεύῃ ἰδίᾳ δαπάνῃ ὁ Δῆμος.

Ἄτυχως οὐδεμίαν τῶν παρακλήσεών του ἐγένετο πρᾶγμα, καίτοι τῇ ἐδόθη ὑπόσχεσις ὅτι τὸ Δημόσιον θ' ἀνελάμβανε τὴν συντήρησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀπολυμαντικοῦ κλιθάνου.

Τὴν ἐνταῦθα σύστασιν πυροσβεστικοῦ σταθμοῦ ἠρνῆθη κατηγορηματικῶς ἡ κυβέρνησις κατὰ συνέπειαν ἢ Ἐρμούπολις δὲν ἔχει πυροσβεστεῖον καὶ θὰ στερῆται τοιούτου, ἐφ' ὅσον ἡ κυβέρνησις θὰ ὑποχρεοῖ τὸν Δῆμον νὰ δαπανᾷ, ἀνευ οὐδεμιᾶς ὑποχρεώσεώς του καὶ παρὰ τὸν καταστατικὸν

ΤΟ ΒΗΜΑ

Οροι Συνδρομών

Ενταύθα ετησία Δραχ. 10.
Εξάμηνος 5.
Εν Αθήναις ετησίου Ελλάδι 12.
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 14.

Νομαρχικῶν Καταστήματι καὶ πρὸς αὐτὸ ὅπως συσχεφθῶμεν περὶ τοῦ πόσον πρέπει νὰ κανονισθῇ ἡ τιμὴ τῶν ἀλεύρων πρώτης ποιότητος, ἵνα ὁ ἄρτος ὁμοίως πρώτης ποιότητος διατηρηθῇ εἰς τὴν τιμὴν τῆς Ἀστυνομικῆς διατιμήσεως τῶν 70 λεπτῶν κατ' ὄκταν, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν παρὰ τοῦ Δημοσίου κανονισθεῖσαν τιμὴν τοῦ σίτου, ὡς καὶ τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας τὰς ἐπιβαρυνούσας αὐτὸν ὅπως μεταφερθῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σῦρον, πρὸς δὲ καὶ πάντα τ' ἄλλα ἔξοδα ἐμπορικὰ τε καὶ τεχνικὰ, καὶ πάντα ταῦτα ἐν σχέσει πρὸς τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κανονισθεῖσαν διατίμησιν τοῦ εἶδους τούτου τῶν ἀλεύρων, λαβόντες ὡσαύτως ὑπ' ὄψει τὴν δῆλωσιν τῶν Ἐργασταρχῶν ὅτι ἐὰν ἡ διατίμησις τῶν ἀλεύρων αὐτῶν δὲν κανονισθῇ εἰς τὴν τιμὴν τῶν λεπτῶν 80 κατ' ὄκταν ἀδυνατοῦσι νὰ φέρωσι τὸν ἀπαιτούμενον σίτον, ὡς καὶ τὴν ἐπικρατοῦσαν σιτοδείαν ἐν τῇ πόλει, ἐμείναι σὺμφωνοὶ καὶ ἀπεφασίσαμεν ὅπως ἡ τιμὴ τῶν ἀλεύρων πρώτης ποιότητος κανονισθῇ πρὸς λετὰ 80 κατ' ὄκταν, ἐφ' ὅσον χορηγείται παρὰ τοῦ Δημοσίου σίτος μὲ τὴν σημερινὴν τιμὴν, ὑπὸ τὸν ὅρον ἵνα ἡ Ἀρτοποιία Σύρου καὶ ἐν ἀρνήσει τούτων ὁ Ἀτμόμυλος Κυκλάδων ὑποχρεωθῶσι νὰ διατηρήσωσι τὴν ἤδη ὑφισταμένην Ἀστυνομικὴν διατάξιν ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου τῶν λεπτῶν 70 κατ' ὄκταν καὶ συγχρόνως ἀναλάβωσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγῶσιν εἰς τὴν πόλιν τὴν ἀπαιτουμένην ποσότητα ἄρτου, καθὼς καὶ εἰς τὸν Νομὸν ὁλόκληρον.

Τὸ παρὸν συνετάχθη εἰς τριπλοῦν καὶ ὑπογράφεται παρὰ τῶν ἀνωτέρω.

- Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 2 Νοεμβρίου 1915.
Γ. Παπαδόπουλος Νομάρχης
Σ. Κουτσοκύπας
Χρ. Παπαγεωργίου
Ἐμ. Λαδόπουλος
Θ. Βελαδάροπουλος
Δ. Φαρακούκης

ΕΛΕΝΗ Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ

Ἐν βχθυάτῳ γήρατι ἐτελεύτησε τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα χρηστὴ καὶ ἐνάρετος τῆς πόλεως μας θείσπουκα, ἡ Ἑλένη Π. Κουντούρη. Ἡ ἀφ' ἧμῶν μεταστάσα γυνή, ἀσθηρῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν, ἀνέθρεψε πολλὰ τέκνα ἐν φῶσφ Κυρίου, τὰ ὅποια κατέχουσι παρ' ἡμῶν διακεκριμένην θέσιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, τοῖς γράμμασι καὶ τῷ ἐμπορίῳ. Ὅθεν ἀπῆλθε τοῦ κόσμου τούτου μὲ ἡσυχον τὴν συνείδησιν ὅτι καὶ θρησκευτικῶς καὶ κοινωνικῶς ἐξεπλήρωσεν ἐπακριδῶς τὴν ἀποστολὴν καὶ τὸν προορισμὸν τῆς χριστιανικῆς μητρὸς, τῆς ἐλληνίδος γυναικὸς.

Ἡ κηδεία τῆς μεταστάσης ἐγένετο μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐπιβάλλουσα, συνεκφερούσης μεγάλης μερίδος τῆς ἡμετέρας κοινωνίας λόγῳ ἐκτιμήσεως καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὰς πολλὰς καὶ καλὰς ἀρετὰς τῆς ἀποδημησάσης πρὸς τὴν αἰωνιότητα εὐσεβοῦς καὶ ἐναρέτου γυναικὸς.

Τὸ «Βῆμα», συλλυπούμενον ἀπὸ καρδίας τὰ τέκνα τῆς ἀειμνήστου Ἑλένης Π. Κουντούρη, εὐχεται αὐτῇ αἰωνίαν ἀνάπαυσιν.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΛΗΣΜΟΝΟΥΝ

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἤρξατο δημοσιεῖσθαι ἡ Ἀθηναϊκὴ συνάδειφος «Νέα Ἡμέρα» ἀπὸ τῆς προλαβηθείσης Κυριακῆς πρωιότυπον μυθιστόρημα, οὗ συγγραφεὺς ἀγαπητὸς συμπολίτης μας καὶ ἔργιστος τῆς συνάδελφου νεογάτης, ὁ κ. Βασιλείος Ἐμμ. Βεκαρέλης, υἱὸς ἀρίστου ἐπίσης τοῦ καλάμου μαχητοῦ, τοῦ ἐπίζηλον καθέξαντος ἄλλοτε θέσιν ἐν τῇ δημο-

σιογραφικῇ τῆς Ἐρμουπόλεως χορεία, καὶ ὡς συντάκτου ἐγκωσίων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, καὶ ὡς ἀπαραμίλλου ἀνταποκριτοῦ τῆς τότε εἰς τὸ μεσορῶνιμά της εὐροσκοπένης Ἀθηναϊκῆς «Ἀεροπόλεως». Τοῦ νέου μυθιστορηματοῦ ἡ σκηνὴ ὑπόκειται ἐν Σύρῳ κατ' ἀρχάς, ἐν Ἀθήναις κατοπιν. Τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἡ σκηνὴ ἐν ἣ ἐξελισσονται τὰ διάφορα τοῦ ἔργου ἐπισόδια ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι θὰ ἐφελεκύνωσι καὶ θὰ συναρπάσωσι τοὺς παρ' ἡμῶν φιλαναγνώστιας, ἰδίᾳ δὲ τὸ ὄμοιον φύλον τὸ παθαινόμενον, τὸ συμπάσχον καὶ συμπονοῦν μὲ τοὺς ἥρωας καὶ τὰς ἡρωίδας παντὸς ὄμοιου ἔργου, ἱκανοῦ νὰ αἰχμαλωτίσῃ τὴν περιέργειαν καὶ τὴν προσοχὴν τῶν.

Ἡ ἀριστοτεχνικὴ διατύπωσις τῶν ἰδεῶν, ἡ ψυχολογικὴ ἔρευνα καὶ ἡ ἀρμονικὴ τοῦ ὄμιλου ἐνότης ὧν διαρκῆ δείγματα παρέχει ἡμῶν ὁ συγγραφεὺς εἰς τὰ καθημερινὰ ἐν τῇ «Νέᾳ Ἡμέρᾳ» ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Βέκ» δημοσιεύματά του, παρέχουσι ἡμῶν τὸ ἀσφαλὲς ἐνδοσίμον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι τὸ δημοσιευόμενον ἔργον, ὄχι μόνον θὰ ἐφελεκύνῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου, ἀλλὰ καὶ θὰ συναρπάσῃ καὶ θὰ ἐνθουσιάσῃ καὶ ἀναγνώστιας καὶ ἀναγνωστοῖας, δι' ὃ καὶ θαυροῦντως σπουδάζομεν τὴν ἀνάγνωσίν του εἰς πάντα Ἐρμουπολίτην, εἰς πᾶσαν Ἐρμουπολίτιδα, διότι ὅλοι οφείλουσι νὰ ἀναγνώσωσι καὶ νὰ θαυμάσωσι τὸ ὄμοιον Συριανὸν ἔργον, τοῦ Συριανοῦ συγγραφέως. Ὅλοι καὶ ὅλοι ἀγοράζετε τὴν «Νέαν Ἡμέραν», ἵνα ἐντυπωθήσθε εἰς τὰς ὄμοιας σελίδας α' Ἐκεῖνον τοῦ λησιμοῦν, διότι ἐξ ὅσων ἐπιτρέπει ἡμῶν νὰ εἰκάσωμεν ὁ ἀποτελεῖ τὴν σκηνοθεσίαν. οὕτως εἰπεῖν, τοῦ ἔργου πρόλογος ἀσφαλῶς πρόκειται περὶ ἔργον ἀξίου νὰ ἐφελεκύνῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὸν θαυμασμὸν παντὸς φιλαναγνώστου.

Τιμῆσατε καὶ χειροκροτήσατε οἱ καὶ αἱ Συριανοὶ τὸν συμπαιρωτὴν Συγγραφέα. Εἶναι καθήκον, εἶναι ὑποχρέωσις.

Ο Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

Τὴν καταγωγὴν τοῦ νέου Πρωθυπουργοῦ διεκδικοῦν ἡ Κρήτη καὶ ἡ Χίος. βέβαιον μόνον εἶνε ὅτι ὁ κ. Στέφανος Σκουλούδης ἐγεννήθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν δύο ἢ τρία ἔτη πρὸ τοῦ 1840.

Ἀρτίως ἐκπαιδευθεὶς τὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης, φοιτήσας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τελείως καθ' ὅλα μορφωμένος ὁ κ. Σκουλούδης, νεώτατος τὴν ἡλικίαν ἐπεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὰ τραπεζικά, κατὰ τὴν ἀρχὴν μὲν ὡς ὑπάλληλος παρὰ τῷ τραπεζικῷ οἴκῳ Σ. Ράλλη, ἀκολούθως δὲ ὡς συνέτακτος τῶν ἀειμνήστων τραπεζιτῶν Ἀνδρ. Συγγροῦ, Ἄντ. Βλαστοῦ καὶ Γεωργ. Κορωνιοῦ, γενόμενος καὶ διευθυντὴς τῆς πάλας ποτὲ «Τραπεζῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως». Οὐδέποτε, ἐν τούτοις, ἐπαύσατο οὗτος καλλιερῶν τὰ γράμματα καὶ τὰς καλὰς τέχνας, μελετηρότατος δὲ πάντοτε, μετ' ἐξαιρετικῶν ζήλου καὶ πατριωτικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀδιαλείπτως παρηκολούθησε τὰς διαφόρους φάσεις καὶ τὴν ὅλην ἐξέλιξιν τοῦ ἐπι καὶ σήμερον μὴ ἐπιλυθέντος Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

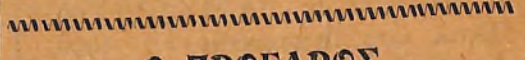
Ἡ δρῆσις αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλως ἐξετιμήθη ὑπὸ τοῦ Χαριλάου Τρικοῦπη, τούτου δὲ τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν πιστῶς ἠκολούθησεν ὁ κ. Σκουλούδης, ἀφ' ὅτου, πρὸ τσσαρακονταετίας, ἐγκατεστάθη εἰς τὰς Ἀθήνας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐδέποτε ἀνεμίχθη εἰς τραπεζικὰς ἢ χρηματιστικὰς ἐπιχειρήσεις, συνέδεσε δὲ μόνον τὸ ὄνομά του μὲ ἐξόχως ἐθνικὸν γεωργικὸν ἔργον, τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαίδος ἐξ οὗ ζημίας οὐ μικρὰς ἀπεκόμισεν. Ἐξελέγη πολλάκις βουλευτὴς ἐκ Σύρου καὶ ἐκ Θηβῶν, δις δ' ἐγένετο καὶ Ὑπουργός, τὸ πρῶτον, ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, ὑπὸ Πρωθυπουργὸν τὸν Τρικοῦπην, καὶ, βραδύτερον, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπὸ τὸν κ. Ράλλην, κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς ὑπουργείας αὐτοῦ ἡ διοίκησις του τὰς ἀρίστιας ἀφῆκεν ἀναμνήσεις.

Εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Λονδίνου, πρὸ διετίας, ἀντεπροσώπευσεν ὁ κ. Σκουλούδης τὴν Ἑλλάδα, ἰδιαζόντως δ' ἀνεγνωρίσθη αὐτόθι ἡ διπλω-

ματικὴ αὐτοῦ περίνοια, τὸ τάκτ καὶ ἡ ὀρθὴ κρίσις.

Ὑπὸ δυσχερεστάτας ἤδη, ὁμολογουμένως, ἐσωτερικὰς καὶ διεθνείας περιστάσεις ἐκλήθη νῦν εἰς τὴν Προεδρείαν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καίτοι δὲ θαλερὸς πρεσβύτερος ἡ μεγάλη αὐτοῦ ἡλικία ἐνδεχόμενον εἶνε νὰ μὴ ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὸ βαρὺ καὶ ἐπίμοχθον ἔργον, ὅπερ ἡ ἀνεγνωρισμένη φιλοπατρία του καὶ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Βασιλέως τὸν ἐκαμαν ν' ἀναλάβῃ.

«Οἰκονομικὰ Χρονικά»

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΑΠΟΡΩΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ

Πρὸς τὰ τακτικὰ τοῦ Συλλόγου Μέλη

Δυνάμει τοῦ ἀρθρου 25 τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 45 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καλεῖται ὁ Σύλλογος ἐν τῇ Καταστήματι τῆς Σχολῆς εἰς τακτικὴν Συνέλευσιν τῇ 14 Νηβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Σαββάτῳ καὶ ὥρα 5 μ. μ. ὅπως ἀποφασίσῃ:

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1916 ἀρχομένου ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου καὶ λήγοντος τὴν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 28 δεβρίου 1915.

Ὁ Πρόεδρος
† Ὁ Σύρου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Σταμ. Ι. Συνοδινός

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΩΝΕΥΣΕΩΣ

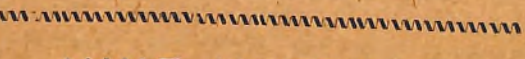
Ἡ τροφὴ ὅταν εἰσέλθῃ ἐν τῷ στομάχῳ κατεργάζεται ὑπὸ τῶν γαστρικῶν χυμῶν, κατόπιν δὲ τῇ βοήθειᾳ τῶν περισταλτικῶν κινήσεων τοῦ στομάχου ἡ θρεπτικὴ οὐσία μεταβιβάζεται εἰς τὰ ἔντερα. Ὅταν τοῦ ὁ ἐπιτυγχάνεται ὅλα βεβήσωσι καλῶς. Δυστυχῶς ὅμως εἰς τοὺς ἀδύνατους, εἰς τοὺς ἐναρμικούς, εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας εἶτε διὰ τὴν μὲν, εἶτε διὰ τὴν δὲ αἰτίαν ἀνεπαρκῆς αἷμα, συμβαίνει τὸ ἀντίθετον. Οἱ γαστρικοὶ χυμοὶ ἐκκρίνονται λίαν περιορισμένως καὶ συνεπῶς ἡ κατεργασία τῆς τροφῆς καθίσταται μικρὰ καὶ δύσκολος. Ἐπὶ πλέον παρὰ τοῖς ἀδύνατοις οἱ περισταλτικαὶ κινήσεις τοῦ στομάχου ἀποβιβάζουσιν ἐλαττωματικὰ, μὲν, αἰσθητὰ καὶ ἡ θρεπτικὴ οὐσία, ἀντὶ νὰ κατευθυνθῇ ἀμέσως εἰς τὰ ἔντερα παρῆρται εἰς τὸν στομάχον, τότε ὁ πάσχων λέγει: «Μοὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ χωνεύσω». Ἐνίστε ἡ κατὰστασις αὕτη καταλήγει εἰς ἐμέτους. Ταῦτα ὑφίστανται ὅσοι δὲν ἔχουσι αἷμα ἐπαρκῆ καὶ καθαρὸν.

Τὰ ὄργανα ἀντιλοῦσι τὴν τροφὴν τῶν καὶ τὴν δύνανται ἐκ τοῦ αἵματος. Ὅταν τὰ ὄργανα ταῦτα λειτουργοῦσι πλημμελῶς, ἐνίστε δὲ ἀδύνατος τελείως. Τὰ Καταπύτικ Πίνκ διδόν. νὰ πᾶσαν δόσιν αἷμα ἀφθονον καὶ ἀγνόν καὶ ἐκναφῆρουσι, διὰ τοῦ τρόπου τούτου, εἰς τὰ χαλκρωθέντα ὄργανα τὴν κανονικὴν αὐτῶν λειτουργίαν.

Πολοῦνται εἰς τὰ κυριώτερον φαρμακεῖα πρὸς δρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ δρ. 2, τα 6 κυτία. Διορκῆς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Κερβόνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλῶς καὶ Σία, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπύτικ Πίνκ φέρουσιν ἐξωθετοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμανῶς καὶ Σία, ἐσθληνδῆ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

ΗΛΙΑΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ — Σόλωνος 87.

